

УДОСКОНАЛЕННЯ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ГОСПОДАРСТВА

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

УДК 351.713 (477)

І.А. Гамбург

старший викладач
Класичний приватний університет

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ ТА ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ, ЯКІ НЕ ПІДЛЯГАЮТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ, ЗА МИТНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

У статті проаналізовано особливості процедур безоплатної передачі, переробки, утилізації та знищення в порядку розпорядження товарами й транспортними засобами, що перебувають під митним контролем і не підлягають реалізації. З урахуванням практичних потреб викладено пропозиції щодо вдосконалення законодавчого регулювання зазначених відносин в Україні.

Ключові слова: розпорядження товарами та транспортними засобами, реалізація товарів, безоплатна передача, переробка, утилізація та знищення товарів, законодавство.

I. Вступ

Різноманітність зовнішньоекономічної діяльності досить часто призводить до ситуацій, коли товари та транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України чи перебувають під митним контролем, з тих чи інших причин опиняються у володінні митниць, й останні змушені належним чином вирішувати їхню подальшу долю. Митний кодекс України та інші нормативно-правові акти встановлюють декілька способів розпорядження такими товарами й транспортними засобами залежно від специфіки та призначення самих товарів. Процедура такого розпорядження зазнала суттєвих змін у зв'язку з нещодавнім реформуванням митного законодавства, однак чимало питань до сьогодні є відкритими, що ускладнює практичну реалізацію відповідних нормативних положень та, природно, спонукає до наукових розробок у цьому напрямі.

Відповідно до Концепції реформування митної служби "Обличчям до людей" [2], було усунуто дублювання функцій між органами виконавчої влади та окреслено основні функції митної служби, у тому числі в питаннях розпорядження товарами й транспортними засобами, що тривалий час не отримувало належної уваги з боку законодавця.

Проблемам розпорядження товарами та транспортними засобами, що перебувають під митним контролем узагалі, та такими товарами, що не підлягають реалізації зок-

рема, приділяли не надто багато уваги вітчизняні науковці. Окремих аспектів зазначеної проблематики торкалися у своїх працях Ю.Д. Кунєв, І.В. Міщенко, В.В. Прокопенко, В.А. Рекун та ін. Однак комплексного дослідження зазначених питань, а особливо у зв'язку зі змінами в правовому регулюванні, на сьогодні немає.

II. Постановка завдання

Метою статті є розкриття особливостей порядку розпорядження товарами та транспортними засобами, що перебувають під митним контролем і не підлягають реалізації, а також розробка рекомендацій щодо вдосконалення законодавчого регулювання зазначених відносин в Україні.

III. Результати

Порядок розпорядження товарами та транспортними засобами, які не підлягають реалізації, регулюється:

- Митним кодексом України [3];
- Постановою Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації" від 26 квітня 2003 р. № 607 [8];
- Постановою Кабінету Міністрів України "Про Порядок обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним" від 25 серпня 1998 р. № 1340 [10] тощо.

Так, відповідно до п. 4, 5, 8 ст. 243 Митного кодексу України, товари, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий, після закінчення строку зберігання, встановленого ч. 5 ст. 240 цього Кодексу (180 днів), підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, – безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню. Інформація про знайдені (виявлені) товари протягом трьох днів розміщується для загального ознайомлення в місцях розташування органів доходів і зборів на весь строк зберігання таких товарів, а інформація про знайдені (виявлені) транспортні засоби, крім того, направляється до територіальних органів внутрішніх справ.

Товари, поміщені в режим відмови на користь держави, та товари, граничний строк перебування яких під митним контролем закінчився, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, – безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню.

Товари, конфісковані за рішенням суду, у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень, підлягають безоплатній передачі для потреб лікувальних, навчальних закладів, закладів та установ соціально-культурної сфери, інших закладів та установ, що фінансуються за рахунок державного чи місцевих бюджетів, або переробці, утилізації чи знищенню.

Відповідно до п. 62, 63 Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 607, реалізації не підлягає певна група товарів і розпорядження ними здійснюється у такий спосіб:

1) предмети, що мають історичну, наукову, художню або іншу культурну цінність, предмети релігійного культу безоплатно передаються закладам науки і культури або релігійним організаціям;

2) лікарські та медичні препарати, наркотичні засоби, психотропні речовини, прекурсори знищуються або безоплатно передаються органом, що здійснив вилучення, державним чи комунальним закладам охорони здоров'я;

3) валютні цінності (валюта України та іноземна валюта) після їх переходу у власність держави перераховуються уповноваженими банками до державного бюджету в установленому порядку залежно від виду валютних цінностей;

4) тютюнові вироби підлягають знищенню, алкогольні напої – знищенню або промислової переробці. Порядок знищення або промислової переробки встановлюється Кабінетом Міністрів України;

5) товари, заборонені згідно із законодавством до реалізації в Україні, утилізуються або знищуються у порядку, встановленому законодавством;

6) товари, включені до номенклатури матеріальних цінностей державного резерву, що затверджується Кабінетом Міністрів України, за переліком, визначеним Держрезервом, безоплатно передаються до державного резерву для подальшого розпорядження в установленому порядку.

Розпорядження товарами у формі безоплатної реалізації врегульовано у Порядку обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 1998 р. № 1340 у пп. 5, 7–9 п. 9:

- культурні цінності після проведення спеціальної експертизи на підставі рішення Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей безоплатно передаються на довічне зберігання до державних музеїв, архівів, бібліотек і наукових установ;
- предмети релігійного культу після проведення за рішенням Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей спеціальної експертизи передаються релігійним організаціям за плату або можуть передаватися їм безоплатно;
- товарно-матеріальні цінності, які були в користуванні і ступінь зносу яких становить понад 50 відсотків, за висновком комісії, створеної відповідно до цього Порядку, можуть передаватися безоплатно закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам та на благодійні цілі;
- продукти харчування, насамперед ті, що швидко псуються, за умови проведення належної експертизи за рішенням комісії, створеної відповідно до цього Порядку, можуть безоплатно передаватися закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, військовим формуванням, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам і на благодійні цілі.

Розглянемо, як на практиці здійснюється порядок розпорядження товарами і транспортними засобами, які не підлягають реалізації, шляхом безоплатної передачі. Наприклад, створений сайт “Система реалізації конфіскованого та арештованого майна”, де публікуються повідомлення про майно для безоплатної передачі [12]. Ця інформа-

ція у вигляді таблиці, де фіксується назва товарів або транспортних засобів, їх характеристика, час передачі призначена для органів державної влади, закладів охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення, соціального захисту, зокрема, закладів, у яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячих будинків сімейного типу, прийомних сімей, будинків дитини при установах виконання покарань, установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, військових формувань, які відповідно до Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 985, мають право на безоплатне отримання майна, конфіскованого за рішенням суду і переданого органам державної виконавчої служби [9]. Відповідно до цієї Постанови:

- товарно-матеріальні цінності, які були в користуванні і мають ступінь зносу понад 50 відсотків, можуть передаватися безоплатно закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам та на благодійні цілі (п. 4);
- товари і вироби для дітей, м'який інвентар, а саме: одяг (у тому числі спортивний), білизна, постільні речі, шкарпетки, панчохи, взуття (у тому числі спортивне), шкільне приладдя, книги для дітей дошкільного та шкільного віку, штори та завіски, килими та килимові доріжки, матраци, іграшки для дітей віком до 7 років, за наявності супровідної документації, в якій є відомості про походження товару та підтверджено його безпеку для здоров'я, транспортні та інші засоби, затримані митними органами і конфісковані в установленому порядку, можуть передаватися безоплатно закладам, у яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячим будинкам сімейного типу, прийомним сім'ям, будинкам дитини при установах виконання покарань у кількості, що не перевищує необхідної річної потреби відповідного закладу або сім'ї, за зверненням служби у справах неповнолітніх після проведення належної експертизи (п. 5);
- продукти харчування за наявності супровідної документації, насамперед такі, що швидко псуються, за умови проведення належної експертизи та з дотриманням термінів придатності до споживання можуть безоплатно передаватися закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, військовим формуванням, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам та на благодійні цілі (п. 6);
- незаконно добуті природні ресурси та виготовлена з них продукція, а також знаряддя незаконного добування природних ресурсів підлягають реалізації, а ті, що є продуктами харчування, безоплатно передаються закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, військовим формуванням, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам та на благодійні цілі (п. 7);
- розпорядження культурними цінностями, конфіскованими за рішенням суду, здійснюються відповідно до Закону України "Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей" (п. 8). Відповідно до ст. 28 цього Закону, культурні цінності, вилучені органами доходів і зборів або правоохоронними органами, а також конфісковані за рішенням суду, передаються безоплатно центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері архівної справи, діловодства, які забезпечують їх зберігання, експертизу та інформацію про них з метою уточнення права власності на них [5];
- рішення про безоплатну передачу майна закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення, установам виконання покарань і будинкам дитини при цих установах, слідчим ізоляторам, військовим формуванням та на благодійні цілі приймаються комісією, яка утворюється з представників відповідного органу державної виконавчої служби, митного органу, органу державної податкової служби та фінансового органу, і затверджуються начальником відповідного органу державної виконавчої служби (п. 11);
- продукти харчування, що не мають супровідної документації, визнані непридатними для вживання як їжа людям і є безпечними в санітарно-епідемічному відношенні, згідно з відповідними рішеннями санітарно-епідеміологічної та ветеринарної служб (якщо продукти походять з країн, територія яких є благополучною в епізоотичному відношенні) можуть бути безоплатно передані на корм тваринам (п. 17).

На підтвердження теоретичних і нормативних положень наведемо приклад безоплатної передачі історичних цінностей. Так, 19 золотих і 14 срібних монет, викарбуваних упродовж IV–XX ст., поповнили одну з найстаріших і найбільших у нашій державі колекцію нумізматики Національного музею історії України. Ці та інші культурні цінності музейним працівникам передали для постійного зберігання співробітники органів Державної митної служби України в Жито-

мирській області, які завадили контрабандистам незаконно перевезти їх через державний кордон України. Церемонія передачі культурних цінностей відбулася в Житомирі на підставі рішення експертно-фондової ради з питань безоплатної передачі вилучених або конфіскованих культурних цінностей, обернених відповідно до закону в дохід держави, міністерства культури України [4].

Також у 2013 р. Рівненський обласний краєзнавчий музей поповнився 12 монетами XVIII ст. (царські монети), 36 медалями військової та релігійної тематики, 9 орденами (більшість із них – ордени Народної Республіки Болгарії), нагрудними знаками, натільними хрестиками, колодками до урядових нагород періоду Радянського Союзу. Передача відбулася відповідно до витягу з протоколу засідання Експертно-фондової ради з питань безоплатної передачі вилучених або конфіскованих культурних цінностей, обернених відповідно до закону в дохід держави [11].

Розуміння поняття “розпорядження товаром, що перебуває під митним контролем” не можна звужувати тільки до питання продажу товару, за яким не звернувся власник після попередження його. Це поняття стосується більше етапу переходу права власності від першого власника товару, який розмістив товар на складі, до власника складу, коли розмір плати за зберігання починає перевищувати вартість товару. Власник складу реалізовує товар та відшкодовує митному органу відповідні платежі.

Чинним національним законодавством передбачено розпорядження товарами й транспортними засобами, які не підлягають реалізації, шляхом переробки, утилізації та знищення товарів. При цьому згідно зі ст. 2 Закону України “Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції”:

- переробка вилученої з обігу продукції – будь-які технологічні операції, пов’язані із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей вилученої з обігу продукції з метою підготовки її до утилізації або подальшого використання цієї продукції за умови приведення її у відповідність з вимогами нормативно-правових актів і нормативних документів;
- утилізація вилученої з обігу продукції – використання продукції як вторинних матеріальних чи енергетичних ресурсів;
- знищення вилученої з обігу продукції – механічна, фізико-хімічна, біологічна або інша обробка та розміщення (захоронення) продукції або її залишкових компонентів у спеціально визначених місцях [6].

Відповідно до п. 4–8 ст. 243 Митного кодексу України, товари, які були виявлені

(знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий, після закінчення строку зберігання, встановленого ч. 5 ст. 240 цього Кодексу (180 днів), підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, – безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню. Інформація про знайдені (виявлені) товари протягом трьох днів розміщується для загального ознайомлення в місцях розташування органів доходів і зборів на весь строк зберігання таких товарів, а інформація про знайдені (виявлені) транспортні засоби, крім того, направляється до територіальних органів внутрішніх справ.

Товари, поміщені в режим відмови на користь держави, та товари, граничний строк перебування яких під митним контролем закінчився, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, – безоплатній передачі у володіння й користування або переробці, утилізації чи знищенню.

Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, у тому числі товари – безпосередні предмети порушення митних правил, вилучені відповідно до цього Кодексу, підлягають реалізації з урахуванням терміну їх придатності, а у випадках, передбачених законодавством, – переробці, утилізації чи знищенню.

Товари, зазначені в п. 1 ч. 1 ст. 238 цього Кодексу (крім валютних цінностей), не вивезені власником або уповноваженою ним особою за межі митної території України до закінчення строку зберігання, зазначеного в ч. 1 ст. 240 цього Кодексу, підлягають знищенню в порядку, встановленому законодавством.

Товари, конфісковані за рішенням суду відповідно до ст. 476 цього Кодексу, у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень, підлягають безоплатній передачі для потреб лікувальних, навчальних закладів, закладів та установ соціально-культурної сфери, інших закладів та установ, що фінансуються за рахунок державного чи місцевих бюджетів, або переробці, утилізації чи знищенню [3].

Нормативні положення п. 62, 63 Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 607, що відносяться до переробки, утилізації та знищення товарів наведені нами вище.

Відповідно до Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і

переданим органам державної виконавчої служби, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 985 [9], майно, якість якого не відповідає вимогам стандартів, небезпечне в санітарно-епідемічному відношенні або яке не пройшло відповідного випробування, карантинної обробки чи непридатне для реалізації, продукти харчування та іграшки для дітей віком до 7 років у разі відсутності супровідної документації за висновком відповідної експертизи підлягають переробці або знищенню (утилізації) з урахуванням ступеня зносу та фактичного стану (п. 16). Конфісковані алкогольні напої підлягають знищенню або промисловій переробці. Конфісковані тютюнові вироби підлягають знищенню (п. 18). До вирішення питання про подальшу переробку, знищення (утилізацію) неякісна та небезпечна продукція може передаватися на тимчасове зберігання до місць схову, погоджених спеціально уповноваженими органами (п. 10). Знищення (утилізація) майна проводиться у присутності членів комісії, яка утворюється з представників органу державної виконавчої служби, митного органу, органу державної податкової служби та фінансового органу (п. 20). Вилучена неякісна продукція, яка є непридатною для переробки, підлягає знищенню шляхом спалювання, руйнування, фізико-хімічної, біологічної або іншої обробки відповідно до вимог законодавства.

Способи переробки або знищення (утилізації) неякісної та небезпечної харчової продукції, продовольчої сировини, супутніх матеріалів визначаються експертом та затверджується комісією, яка утворюється з представників органу державної виконавчої служби, митного органу, органу державної податкової служби та фінансового органу, за погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою та Державним департаментом ветеринарної медицини (його територіальними органами).

У разі потреби знищення (утилізація) неякісної та небезпечної продукції може проводитися на підприємствах, які пройшли атестацію на виконання переробки, утилізації або знищення вилученої з обігу неякісної та небезпечної продукції відповідно до Закону України “Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції” [6].

За фактом знищення (утилізації) неякісної та небезпечної продукції складається акт за формою. Акт підписується представниками органу державної виконавчої служби, митного органу, органу державної податкової служби та фінансового органу, а у разі знищення (утилізації) продукції на підприємстві – також керівником цього підприємства, та

затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби (п. 21).

Для практичної реалізації порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби наказом Міністерства юстиції України та Державної митної служби України від 12 жовтня 2009 р. № 1833/5/943, затверджено Порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів при переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядженні ним [7]. Дія цього Порядку, поширюється на майно, в тому числі транспортні засоби, вилучене митними органами і конфісковане на підставі судових рішень, а також на майно з обмеженим терміном зберігання, що потребує невідкладного розпорядження. Відповідно до п. 14 цього Порядку, майном, що швидко псується або має обмежений строк зберігання, мають право розпоряджатися в установленому законодавством порядку митні органи. Швидкопсувне майно передається митним органом для реалізації, а за наявності ознак псування, непридатності до використання чи загрози санітарно-епідеміологічному благополуччю населення – для утилізації, знищення чи на переробку, з дотриманням вимог діючого порядку розпорядження відповідною категорією майна.

Як зазначають фахівці, у сучасних умовах за відсутності державного фінансування, а саме відсутності адміністративних і складських приміщень, неможливо виступати митницям і виконавчим службам зберігачами конфіскованого майна, стосовно якого проводиться опис та арешт [1].

IV. Висновки

Розуміння поняття “розпорядження товаром, що перебуває під митним контролем” не можна звужувати тільки до питання продажу товару, за яким не звернувся власник після попередження його. Значна група товарів, що становить певну цінність для держави (валюта, предмети, що мають історичну, наукову, художню або іншу культурну цінність, тощо) або мають соціальну спрямованість (лікарські та медичні препарати, продукти харчування тощо), мають бути безоплатно передані, а в передбачених законодавством випадках – перероблені, утилізовані, знищені. Правові аспекти цього процесу регулюються Митним кодексом України, постановами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами й потребують удосконалення з урахуванням сучасних реалій та інтересів людини й держави. Зокрема, необхідно вдосконалити порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів при переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, і розпорядженні ним. Особливо при розпорядженні майном, що швидко псується або

має обмежений строк зберігання, скоротити в часі процес від складання протоколу про порушення митних правил, винесення відповідного рішення суду, відкриття виконавчого провадження, опису, арешту й розпорядження конфіскованим майном, зумовленого специфікою інформування судовими органами митників і працівників виконавчої служби про свої рішення.

Список використаної літератури

1. Державна митна служба України : офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://arc.customs.gov.ua/dmsu/control/uk/publish/article>.
2. Концепція реформування діяльності митної служби України “Обличчям до людей” : затверджена рішенням колегії Державної митної служби України 29 жовтня 2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://w^customs.gov.ua/dmsu/control/uK/publish>.
3. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 44–45 ; № 46–47 ; № 48. – Ст. 552.
4. Петрина Н. У Житомирі передали унікальні цінності Нацмузею історії України : повідомлення від 26 листопада 2013 р. [Електронний ресурс] / Н. Петрина // Ваші інтереси : Житомирський інформаційний портал. – Режим доступу: http://www.interesu.info/?action=news_inf&id=27592.
5. Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей : Закон України від 21 вересня 1999 р. № 1068-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 48. – Ст. 405.
6. Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції : Закон України від 14 січня 2000 р. № 1393-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 12. – Ст. 95.
7. Про затвердження Порядку взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів при переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядженні ним : Наказ Міністерства юстиції України та Державної митної служби України від 12 жовтня 2009 р. № 1833/5/943 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0978-09>.
8. Про затвердження Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації : Постанова Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 607 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 18. – Ст. 825.
9. Про затвердження Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби : постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 985 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/985-2002-%D0%BF>.
10. Про Порядок обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним : Постанова Кабінету Міністрів України від 25 серпня 1998 р. № 1340 // Офіційний вісник України. – 1998. – № 34. – Ст. 1280 ; 1999. – № 21. – Ст. 951 ; 2000. – № 4. – Ст. 117 ; 2001. – № 52. – Ст. 2345 ; 2002. – № 18. – Ст. 941.
11. Рівненська митниця придумала, куди подіти конфісковані цінності : Повідомлення від 22 жовтня 2013 р. [Електронний ресурс] // Сайт TakeInfo.net. – Режим доступу: http://takeinfo.net/pages/view/Pro_nas
12. Система реалізації конфіскованого та арештованого майна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://trade.informjust.ua/about.aspx>.

Стаття надійшла до редакції 22.05.2014

Гамбург И.А. Распоряжение товарами и транспортными средствами, не подлежащими реализации, по таможенному законодательству Украины

В статье проанализированы особенности процедур безвозмездной передачи, переработки, утилизации и уничтожения в процессе распоряжения товарами и транспортными средствами, находящимися под таможенным контролем и не подлежащими реализации. С учетом практических потребностей изложены предложения по совершенствованию правового регулирования указанных отношений в Украине.

Ключевые слова: распоряжение товарами и транспортными средствами, реализация товаров, безвозмездная передача, переработка, утилизация и уничтожение товаров, законодательство.

Hamburg I. Disposal of goods and vehicles that are not subject implementation of customs law Ukraine

The article analyzes the features of treatments donation, processing, disposal and destruction in the process of disposal of goods and means of transport under customs control and not subject to

implementation. Taking into account the practical needs outlined proposals to improve the regulation these relations in Ukraine. Procedure for disposal of goods and means of transport are not subject to the implementation regulated by the Customs Code of Ukraine; Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of the organization of customs auctions, sales of goods and vehicles at customs auctions, commodity exchanges or through trading companies, as well as disposal of certain types of goods are not subject to the implementation" of April 26, 2003 № 607; Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On the Procedure for registration, storage, evaluation and other confiscated property, which becomes the property of the State, and orders them to" of August 25, 1998 № 1340, and other legislation contains a list of items not to be implemented (objects of historical, scientific, artistic or other cultural value, religious items, medicines and medical supplies; drugs; currency values (currency of Ukraine and foreign currency), alcoholic beverages and tobacco products, goods which are prohibited to be implemented in accordance with the laws of Ukraine, the items included in range of wealth of the state reserve) and a procedure for disposal of each group of products. As practice shows, the imperfection of the established order of disposition of such goods leads to spoilage, loss of one hand, and to abuse by officers of customs and other agencies and organizations on the other. In this connection, set out proposals to improve the legislation. In particular, at the disposal of perishable or have a limited shelf life products to reduce the process time of a protocol on violation of customs regulations, the appropriate decision of the court, the opening of the executive production, inventories, seizure and disposal of confiscated goods.

Key words: *disposal of goods and means of transport, sale of goods, gratuitous transfer, recycling, disposal and destruction of goods, legislation.*